

Στο Ρελάντι

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

Φωτό από την απεργιακή διαδήλωση
της 16ης Ιουνίου 2021

**ΔΙΑΡΚΗΣ ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΧΡΙ την ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ
των ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΑΡΘΡΩΝ του ν. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ (ν.4808/21)
ΟΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ & ΕΝΙΣΧΥΣΗ του ν.1264/1982**

ΚΟΥΡΙΕΡ - ΔΙΑΝΟΜΕΙΣ

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΜΕ ΔΙΚΥΚΛΟ

Πέμπτη 16 Ιούνη**4ΩΡΗ ΣΤΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 18:00-22:00****Συγκέντρωση - ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ 19:00 Προπύλαια**

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ

ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ & ΓΙΑΤΙ ΕΠΙΜΕΝΟΥΜΕ...

Το πρωτοβάθμιο ομοιοεπαγγελματικό σωματείο «**Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δίκυκλου**» (**ΣΒΕΟΔ**), δημιουργήθηκε την άνοιξη του 2007. Μέλη του μπορεί να γίνουν όσοι και όσες εργάζονται με δίκυκλο: κούριερ/ταχυμεταφορείς, ντελίβερι/ταχυδιανομείς και υπόλληλοι εξωτερικών εργασιών με δίκυκλο. Μέσα από το σωματείο αγωνιζόμαστε για να βελτιώσουμε τις συνθήκες εργασίας και της ζωής μας συνολικότερα. Κουρασθήκαμε ενώ τρέχουμε όλοι μαζί στο δρόμο, να είμαστε μόνοι μπρος στις αυθαιρεσίες κάθε εργοδότη. Είπαμε να οργανωθούμε και να μην περιμένουμε να χιονίσει για να δούμε μια άσπρη μέρα.

Στο σωματείο δε θα βρεις συνδικαλιστές σε καρέκλες, δε θα βρεις έτοιμες “συνταγές” για εκτέλεση, δε θα συναντήσεις την αδιαφορία και την απαξίωση ενός ξεπουλημένου και γραφειοκρατικού «μηχανισμού», δε θα βρεις υπεράνθρωπους. **Στο σωματείο θα συναντήσεις και άλλους**

εργαζόμενους σαν κι εσένα που βιώνουν παρόμοιες συνθήκες εργασίας και ζωής, θα μοιραστείς σκέψεις, αγωνίες, σχέδια, προβληματισμούς και θα συνδιοργανώσεις δράσεις, εκδηλώσεις, κείμενα, παραστάσεις διαμαρτυρίας, μοτοπορείες κ.α. Μέσα από την κουβέντα τη λύση τη βρίσκουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. Όταν λες πως «τίποτα δεν αλλάζει» δένεις τη θηλιά πιο σφικτά στο λαιμό σου. Οπότε μη λες πως τίποτα δεν αλλάζει. Σκέψου πως από το 2007 έχουμε δώσει εκατοντάδες αγώνες ενάντια σε μικρά ή μεγάλα αφεντικά και μετράμε αρκετές νίκες. Νίκες που χωρίς το σωματείο όχι μόνο δε θα υπήρχαν, αλλά οι εργοδότες θα συνέχιζαν να αυθαιρετούν με τον ίδιο αλαζονικό τρόπο. **Μαζευόμαστε κάθε τρίτη και Σάββατο στις 18:00 στην Σκυλίτση 10, Αθήνα. Κάθε Τρίτη για την επίλυση εργατικών διαφορών, για συζήτηση και γνωριμία & κάθε Σάββατο για την εβδομαδιαία μας συνέλευση.** Τα υπόλοιπα από κοντά.

Στο νόμο Χατζηδάκη απαντάμε: ΜΕ ΚΑΜΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΕ ΝΟΜΙΜΗ - ΟΥΤΕ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΗ

Ο ν. 4808/2021 (ν. Χατζηδάκη) επιχειρεί να απαγορεύσει ένα από τα ισχυρότερα όπλα των εργαζομένων, την απεργία. Για αυτό το σκοπό μια σειρά από άρθρα του νόμου είτε έμμεσα είτε άμεσα, επιτίθενται στην απεργία. Τα παρακάτω άρθρα περιγράφουν πότε, πως και υπό ποιες προϋποθέσεις οι εργαζόμενοι έχουμε δικαίωμα να απεργήσουμε.

- Άρθρο 82 «Είδη συνδικαλιστικών οργανώσεων - Τροποποίηση του άρθρου 1 του ν. 1264/1982»
- Άρθρο 83 «Καταχώριση συνδικαλιστικών οργανώσεων - Αντικατάσταση του άρθρου 2 του ν. 1264/1982»
- Άρθρο 86 «Γενική Συνέλευση μελών συνδικαλιστικών οργανώσεων - Τροποποίηση του άρθρου 8 του ν. 1264/1982»
- Άρθρο 91 «Γνωστοποίηση απεργίας και στάσεων εργασίας - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 1264/1982»
- Άρθρο 92 «Επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας, η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου - Τροποποίηση του άρθρου 19 του ν. 1264/1982»
- Άρθρο 93 «Προστασία δικαιώματος στην εργασία»
- Άρθρο 95 «Προσωπικό Ασφαλείας και Προσωπικό Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας και νομιμότητα απεργίας - Αντικατάσταση του άρθρου 21 και προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 22 του ν. 1264/1982» (ολόκληρα τα άρθρα εδώ: <https://www.taxheaven.gr/law/4808/2021>)

Άλλοτε μέσα από γραφειοκρατικές διαδικασίες και άλλοτε ευθέως, στοχεύουν, χωρίς προσχήματα, να απαγορεύσουν οποιαδήποτε απεργία χαρακτηρίζοντάς την παράνομη. Ήδη, υπάρχουν μια σειρά από παραδείγματα, όπου η κυβέρνηση επιστράτευσε το νόμο για να απαγορεύσει την απεργία και να ευνοήσει τον εργοδότη (συχνά τον εαυτό της). Οι απεργίες των εκπαιδευτικών, του σωματείου ΕΝΕΔΕΠ (εργαζόμενοι στην COSCO) και των εργαζομένων στα διυλιστήρια της ΚΑΒΑΛΑ OIL έχουν κηρυχθεί παράνομες από τις δικαστικές αρχές, επιχειρώντας να επιβάλλουν τον αντεργατικό παραλογισμό που προβλέπεται από το ν. Χατζηδάκη.

Έχουμε τονίσει επανειλημμένα πως μια σειρά από αντεργατικά άρθρα επιχειρούν να καταστήσουν τις εργασιακές σχέσεις τσιφλίκι του κάθε εργοδότη. Επιπλέον ο ν. 4808/21 επιτίθεται κατά μέτωπο σε μια σειρά, κατοχυρωμένα από το σύνταγμα, συνδικαλιστικά δικαιώματα. Είναι σύνθηρες οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές (ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου σε ιδιώτες, απαξίωση δημόσιων δομών και υποδομών, διάλυση συλλογικών διεργασιών και επικράτηση της ατομικής διαπραγμάτευσης) να πηγαίνουν χέρι-χέρι με τον αυταρχισμό και την καταστολή. Στην περίπτωση του ελληνικού κράτους η παραπάνω συνταγή

σερβίρεται καθημερινά στο εργατικό, κοινωνικό πεδίο.

Σύμφωνα με το ν. 4808/2021 η απεργία μπορεί να απαγορευτεί και να ποινικοποιηθεί στις εξής περιπτώσεις:

1 Εφόσον ένα σωματείο δεν εγγραφεί στο ηλεκτρονικό Γενικό Μητρώο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων Εργαζομένων (ΓΕΜΗΣΟΕ), ΔΕΝ έχει δικαίωμα να προκηρύξει απεργία. Αυτό προκύπτει από το συνδυασμό των άρθρων 82, 83,84. Το ΓΕΜΗΣΟΕ είναι ένα ηλεκτρονικό αρχείο που βρίσκεται στο ΕΡΓΑΝΗ. Στην ψηφιακή πλατφόρμα ΕΡΓΑΝΗ έχουν πρόσβαση μια σειρά από ιδιώτες, ως συνεργάτες, και αμφισβητείται ευθέως, η προστασία των προσωπικών δεδομένων. Για περισσότερα δες εδώ (παραπομπή στο site)

2 Το άρθρο 86, παρ. 2 αναφέρει πως «ειδικά για τη συζήτηση και τη λήψη απόφασης κήρυξης απεργίας απαιτείται η φυσική ή εξ αποστάσεως ψήφος τουλάχιστον του ενός δευτέρου (1/2) των οικονομικώς τακτοποιημένων μελών». Με αυτό τον τρόπο ο νόμος επιχειρεί να κάνει αδύνατη την λήψη απόφασης για απεργία.

3 Όταν ένα σωματείο δεν επιδώσει, με δικαστικό επιμελητή, έγγραφη προειδοποίηση στους εργοδότες τουλάχιστον 24 ώρες πριν την πραγματοποίηση της απεργίας, τότε η απεργία κρίνεται παράνομη από τους δικαστές. Μέχρι σήμερα τα σωματεία είχαμε την υποχρέωση της γνωστοποίησης στην εργοδοσία με τα εξής μέσα: με ανάρτηση στον ιστότοπο του σωματείου, με άλλο έντυπο δημόσιο τρόπο (π.χ αφίσες, εφημερίδα, προκήρυξη), με ενημερωτικό mail ή συστημένη επιστολή προς τον εργοδότη ή τις εργοδοτικές ενώσεις. Η συγκεκριμένη διάταξη του άρθρου 91 ορίζει πως ο μόνος τρόπος για γνωστοποίηση απεργίας είναι η αποστολή εξώδικου. Πέρα από την γραφειοκρατία και τα έξοδα που αυξάνονται για ένα σωματείο, το άρθρο 91 στην ουσία απαγορεύει την απεργία που μπορεί να ξεσπάσει άμεσα και αυθόρμητα μετά από απολύσεις, εργατικό δυστύχημα ή λόγω αλλαγών των εργασιακών συνθηκών. Με αυτό τον τρόπο ποινικοποιείται το ισχυρότερο συλλογικό δικαίωμα της εργατικής τάξης.

4 Το Άρθρο 92 , ορίζει πως, σε μια σειρά από Επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας , «η κήρυξη απεργίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν περάσουν 4 πλήρεις ημέρες απ’ τη γνωστοποίηση των αιτημάτων και των λόγων που τα θεμελιώνουν με έγγραφο που κοινοποιείται με δικαστικό επιμελητή στον εργοδότη ή στους εργοδότες, στο Υπουργείο το οποίο ασκεί τη σχετική εποπτεία και στο Υπουργείο Εργασίας». Ενώ με το άρθρο 95 οι εν λόγω επιχειρήσεις είναι υποχρεωμένες να παρέχουν το αναγκαίο προσωπικό δήθεν για τις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου. Το αναγκαίο προσωπικό ανέρχεται στο 1/3 των εργαζομένων. Δηλαδή σε μια μέρα απεργίας το 1/3 των εργαζομένων στους παραπάνω κλάδους ΔΕΝ έχει δικαίωμα να απεργήσει. Του απαγορεύεται από τον νόμο για την δήθεν προστασία της

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΜΕΓΙΣΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ

ΕΝΑΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ ν. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ (4808/21)

εργασίας. Ακόμα το σωματείο που προχωράει σε απεργία είναι υποχρεωμένο «να γνωστοποιήσει εγγράφως στον εργοδότη, με έγγραφο που επιδίδεται με δικαστικό επιμελητή πριν από την έναρξη της απεργίας, τα ονόματα των εργαζομένων που θα παρέχουν τις υπηρεσίες τους ως Προσωπικό Ασφαλείας και, αν απαιτείται, ως Προσωπικό Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας.» Αν δεν έχει οριστεί προσωπικό ασφαλείας απαγορεύεται στην συνδικαλιστική οργάνωση να κηρύξει απεργία. (άρθρο 95, παρ. 1, υποπαράγραφος 10). Η επίθεση στην απεργία συνεχίζεται και στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όπου οι διαδικασίες για να κριθεί μια απεργία παράνομη ή όχι επιταχύνονται, όταν για παράδειγμα τα εργατικά δικαστήρια κάνουν τρία και τέσσερα χρόνια να παρθούν οι οριστικές αποφάσεις. Το «κερασάκι στην τούρτα» αποτελεί μια ακόμη απαγόρευση. Συγκεκριμένα στην παρ. 2 στην υποπαράγραφο 6 αναφέρει πως απαγορεύεται σε δευτεροβάθμια (δηλαδή ομοσπονδία) ή τριτοβάθμια συνδικαλιστική ένωση (Εργατικό κέντρο ή συνομοσπονδία) να καλέσει απεργία για να στηρίξει μια απεργία που κηρύχθηκε από πρωτοβάθμιο σωματείο (π.χ ΣΒΕΟΔ) που κρίθηκε παράνομη από το δικαστικό σύστημα.

5 Το άρθρο 93, αποτελεί την πλήρη αντιστροφή της πραγματικότητας. Μια αντιστροφή που διατρέπει το νόμο στο σύνολό του, φτάνει να σκεφτεί κάποιος πως ο νόμος βαφτίστηκε από τον Χατζηδάκη και την κυβέρνηση «νόμος για την προστασία της εργασίας».

Το άρθρο 93 προστατεύει τους απεργοσπαστές. Αυτούς τους τύπους που δεν συμμετέχουν σε κάποια κινητοποίηση, κοιτούν την πάρτη τους, είναι οι πρόθυμοι ρουφιάνοι των εργοδοτών και απολαμβάνουν τα δικαιώματα που κατακτούν οι υπόλοιποι εργαζόμενοι με τον αγώνα τους, απεργιακό ή μη. Το άρθρο θέλει να προστατεύσει τις πληρωμένες στρατιές απεργοσπαστών, που δύναται να χρησιμοποιηθούν στον ιδιωτικό ή στο δημόσιο τομέα για να πολεμήσουν και να ακυρώσουν μια διεκδικητική απεργία. Κατασκευάζει απεργιακούς μηχανισμούς, που βρίσκονται υπό την προστασία της αστικής δικαιοσύνης. Σύμφωνα με το άρθρο

93 αν ασκηθεί σωματική ή ψυχολογική βία σε βάρος ενός απεργοσπάστη τότε: α) η απεργία μπορεί να διακοπεί (παρ. 2) β) Τα μέλη του ΔΣ της συνδικαλιστικής οργάνωσης που καλεί την απεργία έχουν αστική ευθύνη (παρ.3). Κοινώς μπορεί να μηνυθούν και οι απεργοσπάστες να ζητήσουν λεφτά.

Το εν λόγω άρθρο, όπως και το σύνολο του νόμου, αντί να υπερασπίζεται το δικαίωμα στην απεργία, που εξασφαλίζει τα εργατικά μας δικαιώματα, βελτιώνει τις συνθήκες εργασίας, και βάζει φρένο στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες, υπερασπίζεται τους απεργοσπαστικούς μηχανισμούς. Μηχανισμούς που συνθήως στελεχώνονται από συμφεροντολόγους, ατομιστές, καιροσκόπους, ιδιοτελείς λούμπεν φιγούρες, χωρίς μόρφωση, που συχνά επιτελούν το έργο της κρατικής ασφάλειας ή των μεγαλοεργοδοτών (εφοπλιστές, βιομήχανοι, εθνικοί εργολάβοι κ.α). Μηχανισμοί που δρουν κατασταλτικά και επιχειρούν να μας κρατήσουν δέσμιους στην στυγνή εκμετάλλευση, στην καταπάτηση των δικαιωμάτων μας, στην ανασφάλιστη και απλήρωτη εργασία.

Ο βρεγμένος τη βροχή δεν τη φοβάται.

Οι απεργιακές περιφρουρήσεις είναι το όπλο των εργαζομένων για να κερδίζουμε το δικίο μας. Ο υπάλληλος του κεφαλαίου Χατζηδάκης και το σύνολο της κυβέρνησης της ΝΔ το γνωρίζει και γι’ αυτό επιτίθεται απροκάλυπτα σε ακόμα ένα συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα, αυτό της υπεράσπισης της εργασίας με ασφαλής και δίκαιους όρους. Οι απεργιακές περιφρουρήσεις είναι αυτές που πιέζουν τους εργοδότες και ανακαλούν απολύσεις, παίρνουν μέτρα για την ασφάλεια και την υγιεινή μετά από εργατικό ατύχημα ή δυστύχημα, ανεβάζουν τους μισθούς, βελτιώνουν στο σύνολό τους τις συνθήκες εργασίας.Και ως σωματείο, ως τάξη, δεν έχουμε σκοπό να τις εγκαταλείψουμε, αλλά να τις δυναμώσουμε.

Είναι βέβαιο πως αυτή η κυβέρνηση έχει τις απαγορεύσεις για ασπιρίνες. Ο covid-19 αντιμετωπίστηκε κυρίως με απαγορεύσεις και πρόστιμα, οι τριάντα χιλιάδες νεκροί (29.857 το επίσημο νούμερο για 31/05/2022) αποδεικνύουν πως οι πολιτικές των απαγορεύσεων οδηγούν σε αδιέξοδο, και

συνθήως «το μάρμαρο» το πληρώνει η βάση της πυραμίδας. Με τον ίδιο τρόπο και οι εργασιακές συνθήκες στην Ελλάδα, βρίσκονται σε αδιέξοδο. Η ανασφάλιστη εργασία τείνει να γίνει κανόνας. Οι ελαστικές σχέσεις εργασίας (ενοικιαζόμενοι, μερική απασχόληση, συμβάσεις ορισμένου χρόνου, freelancer/ συνεργάτες) κερδίζουν συνεχώς έδαφος. Τα εργατικά ατυχήματα και δυστυχήματα τροφοδοτούν ασταμάτητα το καπιταλιστικό σπιράλ του θανάτου. Όλο και συχνότερα οι εργοδότες συμπεριφέρονται ως φεουδάρχες του μεσαίωνα. Ενώ, οι μισθοί είναι μικρότεροι από το 2010 και το κόστος ζωής έχει εκτοξευθεί. Γεγονός, που οδηγεί όλο και περισσότερους από εμάς να εργαζόμαστε 12 και πλέον ώρες, εφτά μέρες την εβδομάδα, όχι για να ζήσουμε ξέγνοιαστα, αλλά για να καλύψουμε τις αυξημένες υποχρεώσεις μας που ολοένα και αυξάνονται.

Η κυβέρνηση αφού συσκέφτηκε ολιστικά, «έσκυψε» πάνω από τα προβλήματα της εργασιακής καθημερινότητας και αποφάσισε πως η απαγόρευση της απεργίας θα λειτουργήσει ως καταλύτης στην επίλυση των προβλημάτων. Σκέφτηκαν πως η εισαγωγή ενός ακόμη μπαμπούλα στους εργαζόμενους, στην βάση της πυραμίδας, θα ενισχύσει το καθεστώς της στυγνής εκμετάλλευσής μας ώστε να συνεχίσουμε να ζούμε στα όρια της επιβίωσης. Πρόσθεσαν έναν ακόμη μπαμπούλα στο πλευρό της ανεργίας, ενίσχυσαν την απειλή της απόλυσης για να μας αποτρέψουν να απεργήσουμε. Ο κάθε νοήμων εργαζόμενος και εργαζόμενη, αν δεν φοβόταν την απόλυση, είναι βέβαιο πως θα απεργούσε. Η απειλή της απόλυσης και η έλλειψη προστασίας από την απόλυση αποτελεί το διαχρονικό εργοδοτικό μπαμπούλα. Ο ν. 4808/21 τον ενισχύει και τον συμπληρώνει ώστε το μεγάλο εγχώριο και πολυεθνικό κεφάλαιο αλλά και τα μικροαφεντικά να επιβάλλουν σιγή νεκροταφείου.

Βέβαια, παρότι οι δικαστές έχουν ήδη κηρύξει μια σειρά από απεργίες παράνομες, πολλές συνεχίζουν να γίνονται «όπως παλιά», ακυρώνοντας στην πράξη το ν. Χατζηδάκη. Το σωματείο μας (ΣΒΕΟΔ), από την ψήφιση του νόμου μέχρι σήμερα έχει προκηρύξει δύο απεργίες και 3 στάσεις εργασίας. Στο επάγγελμά μας, οι συνθήκες εργασίας είναι τόσο απροκάλυπτα

άδικες για εμάς τους εργαζόμενους, που οι απεργίες, οι στάσεις εργασίας, οι συλλογικές διεκδικήσεις αναδύονται ως κοινωνικοί αυτοματισμοί.

Κανένας νόμος Χατζηδάκη, δεν μπορεί να επιβάλλει την σιωπή και την στυγνή εκμετάλλευση χωρίς συνέπειες. Εμείς, που είμαστε η βάση της πυραμίδας, όταν κινούμαστε συντονισμένα, όταν βηματίζουμε συλλογικά, όταν συζητάμε κι ανταλλάσσουμε απόψεις, όταν σχεδιάζουμε στρατηγικά, δημιουργούμε τριγμούς με απρόβλεπτες συνέπειες. Ως εργαζόμενοι, ως τάξη είμαστε κληρονόμοι των αγώνων για μια καλύτερη ζωή. Οι αντεργατικοί νόμοι, οι αντικοινωνικές πολιτικές, οι απαγορεύσεις και οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις αντανακλούν τον διαρκή φόβο των εργοδοτών για απώλεια των προνομίων τους. Προνομίων που απορρέουν από τη στυγνή μας εκμετάλλευση. Προνομίων που αποδεικνύουν καθημερινά την αναγκαιότητα της ταξικής πάλης. Προνομίων που αποδεικνύουν την ανάγκη για οργάνωση, αντίσταση, αντεπίθεση και επανάκτηση του χαμένου εδάφους.

Ως σωματείο, ως ενεργό, συνεκτικό και συνθετικό κομμάτι της τάξης, παραμένουμε πάντοτε σε θέση μάχης, αφιερωμένοι στον αγώνα χωρίς να καθοριζόμαστε από τις επιμέρους ήττες ή νίκες. Ο φόβος δεν πρόκειται ποτέ να πάψει να φωλιάζει στις καρδιές των εκμεταλλευτών μας γιατί γνωρίζουν πως νομοτελειακά το μέλλον ανήκει στον κόσμο της δουλειάς.

Γι’ αυτό και προχωράμε αισιόδοξοι και ανυποχώρητοι, βέβαιοι πως θα επιβάλλουμε την απόσυρση όλων των αντεργατικών άρθρων του ν. Χατζηδάκη. Οι αντικοινωνικές απαγορεύσεις, οι αντεργατικές φαντασιώσεις και το πλήθος των ανεπάγγελτων αχυράνθρωπων του κεφαλαίου που υποурγοποιούνται θα καταρρεύσουν κάτω από το βάρος των ίδιων τους των επιλογών. Κάτω από το βάρος της σύνθεσης των αντιστάσεων που υφαίνονται καθημερινά στην κοινωνική/εργατική βάση.

Οργάνωση - Αλληλεγγύη - Αντίσταση Αντεπίθεση

ΒΑΛΤΕ 32 ΩΡΕΣ ΣΤΗΝ ΜΕΡΑ ΜΠΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΛΑΒΟΥΜΕ...

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ 8ΩΡΟΥ

Ο νόμος Χατζηδάκη έχει, φέτος τον Ιούνη, τα πρώτα του γενέθλια. Εμείς, ως Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου, ως πρωτοβάθμιο ομοιοεπαγγελματικό σωματείο, δεν θα μπορούσαμε να του πούμε χρόνια πολλά, όχι μόνο γιατί διαφωνούμε, αλλά και γιατί είμαστε βαθιά ρεαλιστές. Αντιθέτως, είναι υποχρέωσή μας να αναδείξουμε με σύντομο τρόπο, τον βαθιά αντεργατικό και αντικοινωνικό χαρακτήρα του συγκεκριμένου νόμου που, από την κυβέρνηση, π्लाσαρήστηκε ως η τελευταία λέξη της μόδας στα εργασιακά. Ας δούμε λοιπόν, πίσω από τις “καινοτόμες και πρωτοποριακές λύσεις” που προτείνει, αποκωδικοποιώντας πρώτα κάποια σημεία κλειδιά.

Η κινούμενη άμμος που ονομάζεται εργασιακή πραγματικότητα στην Ελλάδα του 2022 και μας βουλιάζει όλο και πιο βαθιά στην υποτίμηση της ζωής και του χρόνου μας, βαπτίζεται από την κυβέρνηση ως “*διαρκώς μεταβαλλόμενο εργασιακό περιβάλλον, στο οποίο απαιτούνται γενναίες αποφάσεις που θα προστατεύουν εμάς τους εργάτες και τις εργάτριες*”. Η κατάργηση του 5ήμερου 8ωρου με πλήρη ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα και η πριμοδότηση προφορικών συμφωνιών εργοδότη- εργαζομένου, ονομάστηκε από τον Υπουργό Εργασίας Χατζηδάκη ως “*διευθέτηση του χρόνου εργασίας*”. Οι απειλές δηλαδή, που δεχόμαστε από τα αφεντικά για να δουλέψουμε παραπάνω, παρανόμως μέχρι χθες, “νόμιμα” πλέον με το συγκεκριμένο νόμο, ονομάστηκαν “*συνεννόηση με καλή πίστη με τον εργοδότη για την κάλυψη αυξημένων αναγκών της επιχείρησης*”, λες και μιλάμε από την ίδια θέση ισχύος, ή λες και μπορούμε να έχουμε και άποψη για τα κέρδη τους. Αδιαφορώντας πλήρως για τις προσωπικές ή οικογενειακές υποχρεώσεις μας, η εργασία λάστιχο, ανάλογα τις ανάγκες της επιχείρησης, ονομάστηκε “*πρόσθετη εργασία*”. Λες και η υπερωρία και η υπερεργασία ήταν λίγες σαν έννοιες για να συνεννοηθούμε μέχρι χθες. Και επειδή αντιθέτως με τους κυβερνώντες, δεν μας αρέσει να μένουμε στις ειρωνείες και τις εντυπώσεις, εφόσον αποκαταστήσαμε την πραγματική σημασία των λέξεων, εξηγούμε παρακάτω τι ακριβώς πρεσβεύει ο συγκεκριμένος νόμος.

Τα άρθρα 57, 58 και 59 του νόμου 4808/2021, δηλαδή του νομοσχεδίου που έφερε προς ψήφιση ο υπουργός εργασίας Χατζηδάκης και η κυβέρνησή του τον Ιούνη του 2021, εάν και εφόσον εφαρμοστούν, επιδιώκουν να καταργήσουν και τυπικά, το 8ωρο. Πλέον ο εργοδότης, σύμφωνα με το άρθρο περί “διευθέτησης του χρόνου εργασίας”, μπορεί να μας υποχρεώσει να εργαζόμαστε παραπάνω:

🕒 Χωρίς οι επιπλέον ώρες να θεωρούνται υπερεργασία (οι 5 πρώτες ώρες εργασίας εβδομαδιαίως πέραν του 40ωρου θεωρούνται υπερεργασία),

🕒 Χωρίς οι επιπλέον ώρες να θεωρούνται υπερωριακή απασχόληση (οι αμέσως επόμενες μετά την 45η ώρα εργασίας θεωρούνται υπερωριακή απασχόληση),

🕒 Σύμφωνα με το ν. 4808/21, η υπερεργασία και η υπερωριακή απασχόληση λογίζονται ως “πρόσθετη εργασία” (έως 2 ώρες παραπάνω από το 8ωρο και έως 4 ώρες παραπάνω από το 4ωρο), με χαμηλότερη προσαύξηση (12% επί του ωρομισθίου) από εκείνη της υπερεργασίας και της υπερωρίας,

🕒 Για όσες μέρες χρειαστεί, με αντάλλαγμα κάποια ρεπό, εντός εξαμήνου.

Τα συγκεκριμένα άρθρα πριμοδοτούν ξεκάθαρα τον εποχιακό και ελαστικό χαρακτήρα

της εργασίας ώστε τα αφεντικά να μπορούν να επικαλούνται το φόρτο εργασίας για να μας φορτώνουν 10ωρα ή να μας δίνουν ρεπό αν δεν έχουν ανάγκη από χέρια, με το λιγότερο δυνατό κόστος για την τσέπη τους. Επιπλέον, με την “*πρόσθετη εργασία*” καταστρατηγούνται οι προσαυξήσεις της υπερεργασίας (20% επί του ωρομισθίου) και της υπερωρίας (40% επί του ωρομισθίου). Για να το πούμε και πιο απλά, ο **νόμος 4808/21 απαλλάσσει τους εργοδότες από την καταβολή υπερωριακών προσαυξήσεων**. Σου λέει δηλαδή το αφεντικό δούλεψε αυτή τη βδομάδα 10ωρα αν μιλάμε για πλήρη απασχόληση και 8ωρα αν μιλάμε για μερική, και την επόμενη εβδομάδα, τον επόμενο μήνα, ή όποτε, που δεν θα έχει δουλειά πάρε 2 ρεπό. Παράλληλα, το όριο των υπερωριών, που πλέον μετράνε μετά το 10ωρο για την πλήρη και μετά το 8ωρο για την μερική απασχόληση αυξάνεται από 120 σε 150 ώρες ετησίως. Κι αυτό, εφόσον ο εργοδότης αναγνωρίσει την υπερωριακή εργασία. Πριν το ν. 4808/21 πάνω από 120 ώρες/χρόνο υπερωρίες θεωρούνταν παράνομες και αποζημιωνόντουσαν με 100% προσαύξηση του ωρομισθίου... Πρόκειται για ρυθμίσεις που μας προκαλούν εύλογα ερωτήματα καθώς ποιο αφεντικό θα αντισταθεί στον πειρασμό να βαφτίσει τις υπερωρίες ως “πρόσθετη εργασία;”. Πλέον δεν μιλάμε για νομικά παραθυράκια αλλά για νομοθεσία που ανοίγει διάπλατα τις μπαλκονόπορτες της αυθαιρεσίας.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η απορρύθμιση της εργασίας μας είναι μια πραγματικότητα που βιώνουμε εδώ και χρόνια. Μετά την κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, ο νόμος 4808/21 προχωράει ένα βήμα παρακάτω, πριμοδοτώντας την ατομική και πλέον προφορική συμφωνία εργοδότη-εργαζομένου. Ο νόμος μας προτρέπει να τα βρούμε με τους εργοδότες και να μην απασχολούμε το κράτος, ενώ εισαγωγικά μιλάει για προστασία της εργασίας. Γνωρίζουμε ότι το 5ήμερο 8ωρο, παρότι θεσμοθετημένο, καταστρατηγείται από τους εργοδότες, χρόνια τώρα. Ό,τι και αν είχαν νομοθετήσει οι υπουργοί και οι κυβερνήσεις των αφεντικών τα προηγούμενα χρόνια, οι απλήρωτες υπερωρίες και οι εργοδοτικές αυθαιρεσίες δίνουν και παίρνουν ενώ παράλληλα προχωρούν και στην υποτίμηση των ελεγκτικών μηχανισμών (ΣΕΠΕ, ΕΦΚΑ).

Ας μη γελιόμαστε όμως, τίποτα δεν χαρίστηκε, ποτέ. Χωρίς δυνατά σωματεία, ήμασταν πάντα εκτεθειμένοι στις ατομικές συμφωνίες, δηλαδή ευάλωτοι στις ορέξεις των αφεντικών για περισσότερο κέρδος και λιγότερο εργατικό κόστος. Εδώ και ένα χρόνο, ο νόμος Χατζηδάκη ήρθε να νομιμοποιήσει περαιτέρω την αδικία και τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες. Είναι καθήκον μας να το καταργήσουμε στην πράξη. Για εμάς, ως Σωματείο, σήμερα, η μόνη εγγύηση για σταθερή απασχόληση με πλήρη ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα, είναι η συναδελφική αλληλεγγύη στους χώρους δουλειάς, η οργάνωση στα σωματεία βάσης. Μόνη εγγύηση, το δικίο που κερδίζει έδαφος μαγαζί το μαγαζί, η εμπιστοσύνη και η στήριξη ανάμεσά μας.

ΚΑΜΙΑ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΓΕ.ΜΗ.Σ.Ο.Ε.

ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ ΟΙ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ - ΕΝΤΟΣ ΝΟΜΟΥ ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Την 1η Φλεβάρη ο υπουργός εργασίας και κοινωνικών υποθέσεων Κ. Χατζηδάκης ανακοίνωσε την έναρξη της λειτουργίας του Γενικού Μητρώου Συνδικαλιστικών Οργανώσεων Εργαζομένων (ΓΕ.ΜΗ.Σ.Ο.Ε.), που προβλέπεται στον βαθιά αντεργατικό, αντικοινωνικό και αντιδημοκρατικό νόμο Χατζηδάκη ή ν. 4808/2021. Εμείς ως σωματείο, στο κείμενο που ακολουθεί θα καταδείξουμε τον τρόπο που τα συγκεκριμένα άρθρα δυσχεραίνουν τις εργασιακές συνθήκες, πώς και γιατί επιχειρούν να βάλουν το συνδικαλισμό και τα μαχητικά σωματεία σε γύψο. Ούτως ή άλλως η διγλωσσία και τα αντεργατικά άρθρα αποτελούν τον σκληρό πυρήνα του ν. 4808/2021. Ο ίδιος ο τίτλος του νομοσχεδίου «για την προστασία της εργασίας» είναι υποκριτικός, υστερόβουλος και παραπλανητικός. Στον πυρήνα του νόμου μια σειρά αντεργατικών άρθρων κηρύσσουν τον πόλεμο στην εργατική τάξη καθώς:

- ▶ Νομιμοποιούν τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες και την αδήλωτη εργασία (κατάργηση κυριακάτικη αργίας σχεδόν για το σύνολο της οικονομίας, κατάργηση θωρου, υποτίμηση των υπερωριών, κατάργηση της επαναπρόσληψης, δυνατότητα στους εργοδότες για εκπρόθεσμη ηλεκτρονική υποβολή εντύπων στο ΕΡΓΑΝΗ)
- ▶ Περιορίζουν την δράση των σωματείων μέσω και του ΓΕΜΗ-ΣΟΕ
- ▶ Διαλύουν το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) και το μετατρέπουν σε δήτην ανεξάρτητη αρχή
- ▶ Νομιμοποιούν την εκμετάλλευση των εργαζομένων στις εταιρείες πλατφόρμες καθώς η freelance εργασία υποκρύπτει εξαρτημένη εργασία
- ▶ Κηρύσσουν παράνομες τις απεργίες (τα άρθρα αυτά έχουν ήδη ενεργοποιηθεί για να κριθούν παράνομες οι απεργίες των εκπαιδευτικών τον Σεπτέμβρη του 2021 και των ναυτεργατών τον Οκτώβρη του 2021).

Επί της ουσίας, ο ν. 4808/21 για την «προστασία της εργασίας» κινείται στην αντίθετη ακριβώς κατεύθυνση. Στην λογική της ατομικής διαπραγμάτευσης, όπου κάθε εργαζόμενος είναι εκτεθειμένος στις ασύδοτες απαιτήσεις των εργοδοτών καθώς η σχέση είναι εξαρτημένη και σε καμία περίπτωση ισότιμη.

1.«Καθαρός ουρανός αστραπές δεν φοβάται»

Ως σωματείο, ως συνδικαλιστές και συνδικαλίστριες βάσης, δεν ζητάμε την κατάργηση και απόσυρση των εν λόγω αντεργατικών άρθρων επειδή φοβόμαστε ή επειδή ανησυχούμε μην χάσουμε τα «προνόμιά μας». Εμείς, δεν έχουμε τίποτα να χάσουμε. Το ΣΒΕΟΔ αντλεί την νομιμοποίησή του από τους αμέτρητους εργαζόμενους/εσμε τους οποίους συναντιόμαστε και ανταλλάσσουμε βλέμματα κατανόησης εδώ και 15 χρόνια, από τις υψωμένες γροθιές που μας χαιρετούν στο δρόμο: στις εξορμήσεις, σε παρεμβάσεις σε πιάτσες και σε επιχειρήσεις κούριερ, σε μοτοπορείες. Το ΣΒΕΟΔ βρίσκεται στην σκέψη και στις καρδιές όλων των συναδέλφων γιατί μαζί πορευόμαστε, μαζί στηρίζουμε τις απεργιακές περιφρουρήσεις, μαζί στεκόμαστε στο ύψος μας και διεκδικούμε το δίκιο και την αξιοπρέπεια μας. Το ΣΒΕΟΔ και η τεράστια αγκαλιά των συναδέλφων/ισσών, έχει κάνει το επάγγελμα ορατό και ο διανομέας, κούριερ ή εξωτερικός υπάλληλος είναι ένας εργαζόμενος με αξιοπρέπεια και όχι το παιδί με το παπί. Πλιατσικολόγοι των αγώνων πάντα υπήρχαν και θα υπάρχουν πολλοί, αλλά όλοι και όλες που έχουν ζήσει και έχουν πορευτεί μαζί μας, γνωρίζουν καλά με ποιους έχουν βρεθεί και ποιο δρόμο περπατούν...

Δεν φοβόμαστε τίποτα, γιατί το σωματείο μας ΔΕΝ εξαρτιέται από επαγγελματικά στελέχη (μέλη που να πληρώνονται για το χρόνο και την ενέργεια που προσφέρουν για την εύρυθμη λειτουργία του σωματείου). ΔΕΝ παίρνουμε χρήματα από το κράτος. ΔΕΝ έχουμε κρυφούς χορηγούς. Το ταμείο μας στηρίζεται αποκλειστικά στις εισφορές των μελών μας, από αλληλέγγυους και από τις πολιτιστικές μας δραστηριότητες.

Τα κίνητρα της εναντίωσης μας στην φτώχεια, την αδικία και την υποτίμηση της εργασίας και της ζωής μας είναι ταξικά/συνδικαλιστικά, δεν έχουμε δεύτερες σκέψεις ούτε ενεργούμε προς ίδιον όφελος.

2.«Σ' αυτόν τον τόπο τον στραβό, άλλος δεν ήταν κι ήρθα εγώ.»

Η δημιουργία του ΓΕ.ΜΗ.Σ.Ο.Ε. δεν έρχεται για να καλύψει κενά και «παρεκκλίσεις». Το υπάρχον νομικό πλαίσιο για την λειτουργία, την καταγραφή και τον έλεγχο τις εκλογικής διαδικασίας των σωματείων είναι διαυγές και αξιόπιστο.

Για παράδειγμα ως ΣΒΕΟΔ κάθε χρόνο τηρούμε απαρέγκλιτα τις εξής διαδικασίες:

- α) Κάθε 12 μήνες προκηρύσσουμε εκλογές, το κάνουμε ανοιχτά και δημόσια στην προγραμματισμένη ετήσια εκλογοαπολογιστική συνέλευση μας (1η Κυριακή του Μάη)
 - β) Απευθυνόμαστε στον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, όπως προβλέπει ο νόμος, (παλιότερα στο Πρωτοδικείο) και εντέλλεται ένας δικηγόρος, διορισμένος από το ΔΣΑ, για να παραστεί στις εκλογές και να συμπληρώσει τα απαραίτητα έγγραφα.
 - γ) Τα αποτελέσματα των εκλογών κατατίθενται αναλυτικά στο αρμόδιο Πρωτοδικείο και είναι προσβάσιμα σε κάθε κρατική αρχή.
- Δεν υπάρχει κάποιο «κενό» που έρχεται να γεμίσει η ίδρυση του ΓΕ.ΜΗ.Σ.Ο.Ε. Θα μπορούσε το κάθε σωματείο να στέλνει και ηλεκτρονικά τα χαρτιά που καταθέτει στο Πρωτοδικείο ώστε να υπάρχουν όλα τα δεδομένα και σε ηλεκτρονική μορφή. Χωρίς εκβιασμούς, χωρίς την απειλή της τιμωρίας από την πλευρά του κράτους. Τα ψηφιακά αρχεία μπορούν να τα διαφυλάττουν οι δικαστικές αρχές όπως γίνεται μέχρι τώρα. Αντιθέτως η ηλεκτρονική καταγραφή στο ΓΕ.ΜΗ.Σ.Ο.Ε. προκαλεί ένα «κενό». Το «κενό» λέγεται προσωπικά δεδομένα και η διαχείρισή τους.

3. «Βάζουν το λύκο να φυλάει τα πρόβατα».

Η καταγραφή και η τήρηση των προσωπικών στοιχείων των μελών των σωματείων στο ΓΕ.ΜΗ.Σ.Ο.Ε. και στη συνέχεια στο σύστημα ΕΡΓΑΝΗ εγείρει μια σειρά συνταγματικά ζητήματα που έχουν άμεση σχέση με την προστασία των προσωπικών μας δεδομένων. Η ψηφιακή εποχή σε ένα μεγάλο βαθμό έχει αποδεδειγμένα καταστρατηγήσει την ιδιωτικότητα. Συχνά, η συλλογή και τήρηση των προσωπικών δεδομένων καταλήγουν σε ένα επικερδές εμπόριο μεταξύ πολυεθνικών ή μη εταιρειών (φαρμακευτικές, ασφαλιστικές, διαφημιστικές κλη εταιρείες) ή/και (υπερ)εθνικών κρατικών υπηρεσιών.

Να σημειώσουμε πως:

- ☛ Ο ν.4808/2021 προβλέπει την διάλυση του ΣΕΠΕ, όπως το γνωρίζουμε σήμερα, και την δημιουργία ανεξάρτητης αρχής, που μόνο κατ' επίφαση θα ονομάζεται «Επιθεώρηση Εργασίας».
- ☛ Αυτή η ψευδώς αποκαλούμενη «ανεξάρτητη αρχή» θα διαχειρίζεται και το ΕΡΓΑΝΗ
- ☛ Το υποψήφιο 5μελές διοικητικό συμβούλιο της μέλλουσας ανεξάρτητης αρχής» που μέχρι σήμερα γνωρίζουμε ως Επιθεώρηση Εργασίας θα επιλέγεται από μια εξίσου «ανεξάρτητη» Επιτροπή Επιλογής, η οποία θα απαρτίζεται από:
 - α) τον Πρόεδρο του Α.Σ.Ε.Π., ως Πρόεδρο,
 - β) τον Υπηρεσιακό Γραμματέα του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων,
 - γ) τον Γενικό Γραμματέα Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων,
 - δ) τον Πρόεδρο της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής κ
 - ε) ένα μέλος Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) που θα υποδεικνύεται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

Η εν λόγω επιτροπή θα στέλνει τον τελικό κατάλογο των «επιτυχόντων» στον υπουργό και αυτός θα «επιλέγει από τον ανωτέρω κατάλογο, ισάριθμους με τις προς πλήρωση θέσεις επικρατέστερους υποψηφίους (άρθρο 110, παρ. 4)».

Ποιος θα είναι δηλαδή ο εγγυητής της διαδικασίας; Στην ουσία, ο υπουργός εργασίας και κοινωνικών υποθέσεων της εκάστοτε κυβέρνησης.

Οπότε, ας βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματά του για την προστασία και την ανεξαρτησία των θεσμών και των διαδικασιών που τους διέπουν.

4.«Οι κακοί τα τολμούν όλα»».

Σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί λεπτομέρεια πως ο υπουργός προχώρησε στην εκκίνηση της λειτουργίας του ΓΕ.ΜΗ.Σ.Ο.Ε., παρά την προσφυγή της ΓΣΕΕ στο ανώτατο συνταγματικό δικαστήριο για την συνταγματικότητα και τη νομιμότητα των εν

λόγω άρθρων. Αντιθέτως αντανάκλα την απύθμενη αλαζονεία του υπουργού, που δεν λογαριάζει τίποτα προκειμένου να θέσει τα σωματεία εκτός νόμου. Δεν μας προκαλεί εντύπωση, που βιάζεται να απαγορέψει βασικά συνδικαλιστικά δικαιώματα, όπως αυτό της διαπραγμάτευσης για συλλογική σύμβαση, αδιαφορώντας για τις βασικές διαδικασίες προστασίας του συντάγματος. Άλλωστε, αυτός είναι ο υπουργός που το 2009 απέλυσε 4.000 εργαζόμενους και ξεπούλησε την «δαπανηρή Ολυμπιακή Αεροπορία» ώστε το 2021 να ταΐζουν οι οπαδοί της ιδιωτικοποίησης, την AEGEAN του κ. Βασιλάκη με δημόσιο χρήμα (150 εκ. ευρώ).

4. «Όπου δεν πίπτει λόγος, πίπτει ράβδος»

Τα σωματεία που δεν θα καταγραφούν στο ΓΕΜΗΣΟΕ, τιμωρούνται και μπαίνουν στο «γύψο». «Μέχρι να αποκατασταθεί οποιαδήποτε παράλειψη σχετική με τα στοιχεία αναστέλλονται το δικαίωμα της συνδικαλιστικής οργάνωσης να διαπραγματεύεται συλλογικώς και να καταρτίζει συλλογικές συμβάσεις εργασίας» (άρθρο 83 παρ. 6). Η παραπάνω τιμωρία, σε συνδυασμό με τα άρθρα 91 έως 95 που αναφέρονται στο πιο δυνατό όπλο των εργαζομένων, αυτό της απεργίας, ρίχνουν άπλετο φως στις επιδιώξεις του ν.4808/2021. Εμείς, ως σωματείο, δεν αντιλαμβανόμαστε τίποτα το δημοκρατικό, δεν μπορούμε να διακρίνουμε με ποιο ακριβώς τρόπο προστατεύεται η εργασία, μας διαφεύγουν οι κυβερνητικές προθέσεις που αποσκοπούν στο «καλό του κοινωνικού συνόλου». Εμείς βλέπουμε, καθαρά και ξάστερα, ένα αυταρχικό και συγκεντρωτικό κράτος, που ο υπουργός εργασίας αποφασίζει και διατάσσει, τιμωρεί και απαγορεύει.

5.«Τα κλουβιά έχουν γίνει για τα πουλιά, όμως τα πουλιά δεν έχουν γίνει για τα κλουβιά».

Η κοινωνική συνθήκη που βιώνουμε μπορεί χαρακτηριστικά να περιγράφει με το ρητό «κάθε πέρυσι και καλύτερα». Ο βασικός μισθός είναι από τους χαμηλότερους στην ΕΕ των 27. Η διόγκωση της αδήλωτης και υποδηλωμένης εργασίας νομιμοποιείται από το κράτος. Η ανεργία χτυπάει διψήφια νούμερα. Η ακαλίνωτη ακρίβεια σε όλα τα βασικά είδη, στα ενοίκια και σε υπηρεσίες ανάγκης, βυθίζει μεγάλα κομμάτια του πληθυσμού στην εξαθλίωση και στην αβεβαιότητα. Η απαξίωση και η διάλυση των δημόσιων υποδομών και η παραχώρηση σε ιδιώτες έχει φέρει καταστροφικά αποτελέσματα που γίνονται ορατά κάθε φορά που βρέχει ή χιονίζει λίγο περισσότερο από το αναμενόμενο. Κάθε φορά που συμβαίνει ένας σεισμός ή όταν καίγονται τα δάση και τα χωριά μας. Επιπλέον, ως κοινωνία και ως εργαζόμενοι, χειμαζόμαστε από την τιμωρητική, κατασταλτική πολιτική των προστίμων με αφορμή τον κορονοϊό. Την διάλυση του ΕΣΥ. Την ενδημική διαφθορά και τα οικονομικά σκάνδαλα, του πολιτικού συστήματος. Την ανάθεση όλων των δημοσίων έργων σε 5 ελληνικές εταιρείες, γνωστών εθνικών «ευεργετών». Την πολιτική των περικοπών για τα ΑΜΕΑ και τις οικογένειές τους. Την απαξίωση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος (σε όλες τις βαθμίδες). Την παραχώρηση των βουνών, ακόμα και των περιοχών natura σε επιχειρηματικά αιολικά συμφέροντα, και τόσα ακόμη που μας οδηγούν στα όρια της αντοχής μας. Και όπως λέει ο λαός «πολλές φορές πάει η στάμνα για νερό, μα μια φορά θα σπάσει...»

Οι σύγχρονοι κοτζαμπάσπδες που λυμαίνονται τον πλούτο της χώρας επιδιώκουν μια κοινωνία φοβισμένη, αποκλεισμένη, διαχωρισμένη. Επιδιώκουν η σιγή του νεκροταφείου να σκεπάσει κάθε προσπάθεια για αλλαγή προς το συμφέρον του κόσμου της εργασίας. Σε αυτήν την τροχιά βρίσκεται και ο ν.4808/2021. Ο περιορισμός των συνδικαλιστικών μας ελευθεριών είναι αναγκαίος παράγοντας για να εγκαθιδρύεται, χωρίς διαμαρτυρίες, το νεοφιλελεύθερο καθεστώς της υποτίμησης, της εκμετάλλευσης, της διόγκωσης των ταξικών και κοινωνικών ανισοτήτων.

Όμως, η συλλογική μας θέληση για μια καλύτερη ζωή, οι καθημερινές μας αντιστάσεις, οι μικρές και μεγάλες μας νίκες φουσκώνουν τα πανιά του ταξικού αγώνα. Μας γεμίζουν αισιοδοξία καθώς το πεπρωμένο φυγείν αδύνατον.

Και το δικό μας πεπρωμένο ήταν, είναι και θα είναι να γκρεμίζουμε τους αλαζόνες.

Επικοινωνήστε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα ή περάστε μια βόλτα από το Σωματείο.

Κάθε Τρίτη μετά τις 18:00 για εργατικές υποθέσεις, καφέ και κουβεντούλα
& κάθε Σάββατο μετά τις 18:00 στην εβδομαδιαία συνέλευσή μας.

Σκυλίτση 10 Εξάρχεια./// Τηλεφωνο επικοινωνίας 694.6747.244 /// email: info@sveod.gr /// WWW.sveod.gr

Πρωτοβάθμιο ομοιοεπαγγελματικό σωματείο «Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου» (ΣΒΕΟΔ). Έτος ίδρυσης 2007

